

Sygn. akt IV CSK 593/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku M.K.
przy uczestnictwie A.W-K. i J.K.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 17 maja 2018 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od wnioskodawczyni na rzecz J.K. kwotę
1.350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych publicznoprawnych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wnioskodawczyni wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wynikającą z niewyjaśnienia stanu faktycznego sprawy w sposób jednoznaczny i zaniechania oceny charakteru posiadania przez nią nieruchomości, której dotyczyło postępowanie.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątpienia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Oczywiście jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.).

Zaskarżone postanowienie niewątpliwie nie jest dotknięte tego rodzaju uchybieniami, a wnioskodawczyni mimo zamieszczenia w skardze odrębnej części nazwanej uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie

przytoczyła w niej argumentów, które świadczyć by mogły o oczywistej zasadności skargi. Zarzuty wnioskodawczynie koncentrują się wokół ustaleń faktycznych, gdy tymczasem zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym jest związany ustaleniami faktycznymi Sądów *meriti* przyjętymi za podstawę rozstrzygnięcia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Wnioskodawczynie powołała się też na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które sprowadziła do pytania, czy charakter i zakres posiadania małżonka niebędącego współwłaścicielem nieruchomości wraz z małżonkiem, któremu przysługuje udział w nieruchomości jest posiadaniem, które wywodzi się z charakteru i zakresu posiadania tego małżonka oraz czy takie posiadanie ma charakter posiadania jak współwłaściciel.

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało, a zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżącego problemu interpretacyjnego dla systemu prawa.

Wnioskodawczynie we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wyjaśniła, w związku z którymi przepisami pozostaje sformułowane przez nią zagadnienie ani też nie zawarła w nim wyводу spełniającego przytoczone wyżej wymagania. Trzeba zresztą dostrzec, że posiadanie jest pewnym stanem faktycznym i o tym, iż ma miejsce, czy ma cechy samoistności lub zależności oraz jaki jest jego zakres, decydują okoliczności ustalone w konkretnym przypadku. Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie – wbrew zarzutom wnioskodawczynie – ustalił i wyjaśnił, że do chwili zawarcia małżeństwa z A.K. nie była ona posiadaczką

nieruchomości, której dotyczy wniosek, a po zawarciu małżeństwa, zamieszkała w domu należącym do rodziców jej męża za zgodą jego ojca jako członek rodziny. Posiadanie oparte na takim tytule może być tylko zależne. Sąd Okręgowy przyjął, że także po śmierci W.K. wnioskodawczyni nie stała się samoistną posiadaczką nieruchomości, a to z uwagi na występowanie w roli samoistnych posiadaczy nieruchomości jej współwłaścicieli a spadkobierców po W.K., a mianowicie męża wnioskodawczyni i uczestniczki.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1, art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), orzeczono jak w postanowieniu.